

Сер Уільям Рамзай
(1852–1916)

Видатний шотландський хімік, лауреат Нобелівської премії 1904 року. Народився в Глазго. Дід Рамзая був хіміком, він працював технологом на хімічному виробництві та заснував у Глазго хімічне товариство. Рамзай із дитинства захоплювався хімією та разом зі своїм батьком виконував прості хімічні досліди.

Вищу освіту здобув у Глазго, після чого працював у Німеччині в лабораторії Р. Бунзена. На початку своєї наукової діяльності цікавився органічною хімією і досяг певних результатів: уперше синтезував деякі органічні речовини, зокрема піколінову кислоту, піридин тощо.

У 90-х роках XIX ст. досліджував гази атмосфери. Разом з У. Релеем розв'язав проблему щодо різниці молекулярної маси азоту, добутого в різні способи: виділенням із повітря та синтезом із хімічних речовин. Результатом цих досліджень 1894 року стало відкриття в атмосфері Землі нового газу — аргону. На той час Аргон був першим відкритим інертним елементом і не «вписувався» у Періодичну систему. Експериментальним шляхом Рамзай дійшов висновку про існування інших інертних газів, які згодом відкрив і обґрунтував їхнє місце в Періодичній системі, виокремивши нову групу — інертні елементи. За ці дослідження 1904 року він був нагороджений Нобелівською премією.

Рамзай був першим, хто взяв за основу Періодичний закон для викладання загальної та неорганічної хімії, що він описав у своєму підручнику «Система неорганічної хімії».